

Rumsöppning, målning av Christina Olivecrona.

Foto: Robert Berthagen

21/2⁰⁴

Måleriska metaforer

Christina Olivecrona förmår förvalta sina kunskaper och influenser till ett både genomtänkt och väl utfört måleri, skriver Cristina Karlstam.

KONST

Teatergalleriet: Christina Olivecrona (t o m 6/3)

Teatergalleriets nya utställare Christina Olivecrona är på många sätt typisk för en ny trend inom samtidskonsten. Med gedigen högskoleutbildning, huvudsakligen i Umeå, och med det en gång som överspelat betraktade måleriet som sitt främsta arbetssätt sällar sig Olivecrona till raden av unga, skickliga konstnärer som har något att berätta och som helst och med stor framgång gör det med färg på duk eller panna.

Namn som Linn Fernström eller Kristina Jansson kan nämnas i sammanhanget, och sin kanske främsta förebild har dessa konstnärer i Lena Cronqvist.

Gediget ungt konstnärskap
Föregångare och inspiratörer saknas således inte. Intressantare än denna placering i traditionen är dock att konstatera att Christina Olivecrona har en dialekt som huvudsakligen är hennes egen och att hon förmår förvalta sina kunskaper och influenser till ett både genomtänkt och väl utfört måleri. Lägg därtill en handfull grafiska blad i den fina torrnåls-

tekniken och bilden av ett gediget ungt konstnärskap träder fram.

Olivecronas utställning är tematiskt uppbyggd med flera "avdelningar" om två-tre målningar. Det kan motiviskt handla om badande gestalter där vattenytans skiljelinje mellan ovan och under används metaforiskt. Liknande tänkesätt präglas bilderna av speglingar av hus eller i de verk när konstnären arbetar med vertikaler i form av trädstammar i kombination med mänskliga gestalter eller mer obestämda organiska former. Det spänningsfält som iscensätts i snart sagt varje duk tillåts breda ut sig mellan åtskilda poler; man kan tala om ett slags metamorfoser som laddar till synes enkla, igenkännliga motiv med andra och mer svärdefinierade egenskaper.

Allra tydligast visas detta "dubbelspel" i fyra torrnålar, där konstnären arbetar med form och motiv i glidande, överförda betydelse. Så kan hjässan på en gestalt växa ut till en boning i torrnålen Bebodd eller håruppsättningen förvandlas till ett litet kvinnohuvud som kröner hjässan i Följeslagare. Det är originellt och vackert och roligt och en kongenial tolkningshjälp för vidare läsning av ett begåvat och formsäkert måleri, präglat av betydande frihet.

Cristina Karlstam

Uppsala nya Tidning